

Daniels bok – nummer hundre og sekstifire

Den profetiske betydningen av Daniel 11: Avsløring av de historiske og fremtidige implikasjonene

Jeff Pippenger

2024-03-28

I vers seksten i Daniel elleve fremstilles Pompeius' erobring av Juda og Jerusalem i 63 f.Kr. Den representerer den snart kommende søndagsloven i De forente stater som oppfyllelse av vers førtien i det samme kapitlet. Historien som er knyttet til verset, identifiserer en borgerkrig som finner sted når byen blir inntatt, og identifiserer dermed gjentakelsen av den amerikanske borgerkrigen som nå finner sted i De forente stater. Enten skudd er blitt avfyrt eller ikke, står to klasser nå i kamp om kontrollen over De forente stater. Da Pompeius erobret Jerusalem, viste det at Jerusalem skulle forbli under romersk myndighet inntil det ble ødelagt i år 70 e.Kr. Slik var det et forbilde på den snart kommende søndagsloven, som markerer slutten på det sjette riket i Bibelens profeti.

Pompeius er den første av fire romerske makter som identifiseres i avsnittet. Marcus Antonius, som var romer, identifiseres også, men av de fire maktene som fremstilles som romerske ledere, representerer Antonius et romersk lederskap som har gjort opprør og dannet en allianse med Egypt mot Roma. Pompeius, Julius Cæsar, Augustus Cæsar og Tiberius Cæsar er de fire romerne som profetisk benyttes til å representere de fire generasjonene av jorddyrets republikanske horn.

Pompeius, som representerer opprøret under den amerikanske borgerkrigen i 1863-generasjonen, illustrerer også den siste generasjonen og den nåværende «borgerkrigen» som nå er i gang. Julius Cæsar representerer den andre generasjonen, da De forente stater var fast etablert som den fremste nasjon blant nasjonene, men ble myrdet i 1913, da finanssystemets suverenitet ble gitt over til det globalistiske banksystemet, og arbeidet for en énverdensregjering begynte. Cæsar Augustus representerer glansårene under de to første verdenskrigene, da De forente stater, til tross for blodsutgytelsen, ble verdens misunnelse. Deretter, i den siste generasjonen, representerer Tiberius Cæsar, kjent for sin drukkenskap og Kristi korsfestelse, den perioden som i det vesentlige begynte med valget av John F. Kennedy, den første katolske presidenten, og identifiserer således den generasjonen som skulle bøye seg for Roma.

Disse profetiske spørsmålene knyttet til Pompeius er viktige, men vi fokuserer for tiden på den profetiske historien som går forut for Pompeius og vers seksten, en historie som begynner i kapitlets to første vers ved å identifisere 1989 som endens tid, og deretter påpeker den rike sjette presidenten siden Reagan, som hisser opp globalistene, slik Trump uten tvil har gjort.

Trump er et forbilde på den fjerde herskeren etter Kyros, ved navn Xerxes, den rike persiske kongen, som også er kjent som Ahasverus i fortellingen om Ester. I versene er den neste kongen som følger etter Xerxes, Aleksander den store i vers tre. Historisk var det åtte herskere mellom Xerxes og Aleksander den store. Fra Trump til den ene verdensregjeringen, representert ved Aleksander den store, fremstilles ti konger; Trump er den første og Aleksander den siste.

De profetiske linjene viser at alle jordens konger skal drive hor med pavedømmet ved verdens ende, og disse kongene fremstilles som «ti konger». Akab, som var overhode for et tidelt kongerike, og som var gift med Jesabel, representerer det forhold at selv om alle de ti kongene driver hor med pavedømmet, er det én fremtredende konge som er den første til å gjøre det. Første gang pavedømmet ble gitt jordens trone, var den fremste kongen Klodvig, frankernes konge (Frankrike) i år 496 e.Kr. Dette stemmer overens med at pavedømmet gav Frankrike tittelen den katolske kirkes førstefødte og den katolske kirkes eldste datter.

Det profetiske verk som Frankrike utførte ved å sette Roma på den siviliserte verdens trone, er et forbilde på De forente staters profetiske verk. Søndagsloven i Bibelens profeti begynner i De forente stater, og deretter følger hver nasjon på jorden dette eksemplet. Profetisk linje etter profetisk linje identifiserer at den fremste kongen blant de ti kongene, den som først og fremst begår hor med syndens menneske i de siste dager, er De forente stater. Selv om ingen konger er fremstilt mellom Xerxes, den første rike kongen, og Aleksander den store, den siste kongen, i vers to og tre, identifiserer historien ti konger. Tallet ti representerer en prøve, og det representerer også et forbund.

Prøven som verden blir stilt overfor, er opprettelsen av et verdensomspennende system, fremstilt som dyrets bilde. Denne prøven begynner i De forente stater ved den snart kommende søndagsloven og ender når hver nasjon på kloden følger dette eksempelet. Jesus illustrerer alltid slutten på en ting med begynnelsen, så selv om ingen konger er oppført mellom den rike kongen og Aleksander i vers to og tre, identifiserer historien en prøvingsprosess som begynner med den rikeste presidenten, som var rik på grunn av sine forretningsforetagender og ikke fordi han frembrakte rikdom ved å delta i et korrupt politisk system.

Navnet Amerika er avledet av den latinske formen av navnet «Amerigo», som stammer fra den italienske oppdagelsesreisende Amerigo Vespucci, som var en oppdagelsesreisende og navigatør som foretok flere reiser til Den nye verden på slutten av 1400-tallet og begynnelsen av 1500-tallet. Alt i alt ble Vespuccis oppdagelsesreiser muliggjort gjennom den økonomiske støtten, kapitalinvesteringene, fra sponsorer og meséner som så mulige anledninger til fortjeneste, ekspansjon og prestisje i utforskningen av Den nye verden. Navnet «Amerika» er et symbol på bestrebelsen på å frembringe fortjeneste.

Jesus illustrerer alltid avslutningen av en ting ved begynnelsen, og begynnelsen på de ti kongene som representerer broen fra det tohornede riket Medo-Persia til den ene verdensregjering representert ved Aleksander den store, begynner med den rike kongen, som er president for riket typifisert ved Frankrike og Akab, og som også vil bli hodet representert ved Aleksander den store, når hele verden konfronteres med den økonomien som er knyttet til De forente staters makt, idet den tvinger hele verden til å bøye seg for den katolske kirke, dersom de ønsker å kunne kjøpe og selge.

Det sjuende riket i Åpenbaringen kapittel sytten er de ti kongene, og et av den ene av de ti kongenes profetiske kjennetegn er at de bare består «en kort stund» før de blir enige om å gi sitt sjuende rike til Babilons skjøge, som bare holder sammen i «én time». Den profetiske grunnen til

at de går med på den avtalen, er at de er drukne av Babylons vin. Historisk hersket Aleksander den store bare en kort stund, for hans liv tok slutt like raskt som hans rike ble opprettet, for han drakk seg til døde, og symboliserer dermed den korte stunden og drukkenskapen hos de ti kongene i De forente nasjoner. Så snart Aleksander den store reiste seg opp, ble han knust, og hans rike ble gitt til de fire vinder, noe som identifiserer den påfølgende kampen for å gjenopprette hans tidligere rike.

Også jeg stod i det første året til mederen Dareios fram for å stadfeste og styrke ham. Og nå vil jeg kunngjøre deg sannheten. Se, ennå skal tre konger framstå i Persia; og den fjerde skal være langt rikere enn dem alle. Og ved sin makt, gjennom sin rikdom, skal han egge alle opp mot Hellas' rike. Og en mektig konge skal framstå, som skal herske med stort herredømme og gjøre etter sin vilje. Og når han har stått fram, skal hans rike bli knust og delt mot himmelens fire vinder; men ikke til hans etterkommere, heller ikke etter det herredømme som han hersket med. For hans rike skal rykkes opp, ja, gis til andre enn disse. Daniel 11:1–4.

Aleksanders rike falt fra hverandre like raskt som det kom sammen, for det representerer de siste dager, hvor profetien kjennetegnes ved at den skjer raskt.

«Ondskapens makter samler sine krefter og slår dem sammen. De styrker seg til den siste store krisen. Store forandringer skal snart finne sted i vår verden, og de avsluttende begivenhetene vil komme raskt.» Testimonies, bind 9, s. 11.

Islams tredje ve er grunnlagt på de profetiske kjennetegnene ved det første og det andre ve. I det første ve fantes det en periode som begynte med Muhammeds fremtreden og fortsatte inntil den neste perioden, som er angitt som «fem måneder» eller ett hundre og femti år, hvor Islam skulle «skade» Romerrikets hærer. Slutten på tidsprofetien på ett hundre og femti år markerer samtidig begynnelsen på profetien om tre hundre og nitti år og femten dager, hvor Islam i det andre ve deretter skulle «drepe» Romerrikets hærer.

11. september 2001 markerte ankomsten av den perioden som er fremstilt ved Muhammed i det første ve, hvilken omfatter 7. oktober 2023 som markeringen av begynnelsen på den perioden da islam skulle «skade» «Roms hærer» i det gamle bokstavelige «herlige land», som er et stedfortredende bilde på De forente stater, og siden 7. oktober 2023 nærmer angrepene fra islam mot Roms hær seg to hundre idet denne artikkelen skrives den 17. februar 2024.

Ved den snart kommende søndagsloven blir De forente stater «drept» som det sjette riket i Bibelens profeti, hvilket svarer til de tre hundre og nitti én år og femten dager med islamske angrep som drepte Romerrikets tidligere hærer, idet krigføringen i deres tredje store jihad tiltar i styrke. Når Mikael reiser seg, avsluttes menneskenes prøvetid, og de fire vinder slippes fullt løs under de sju siste plagene.

«Jeg så at folkenes vrede, Guds vrede og tiden da de døde skal dømmes, var atskilte og særskilte, den ene etter den andre; også at Mikael ennå ikke hadde stått fram, og at den trengselstid, slik som aldri har vært, ennå ikke hadde begynt. Folkene blir nå vrede, men når vår Yppersteprest har fullført sitt verk i helligdommen, vil Han stå fram, ikle seg hevners klær, og da vil de sju siste plagene bli utøst.

«Jeg så at de fire englene ville holde de fire vindene tilbake inntil Jesu gjerning var fullført i helligdommen, og deretter vil de sju siste plagene komme.» Early Writings, 36.

De «fire vindene» fremstilles av Søster White som «en rasende hest, som søker å rive seg løs og bringe død og ødeleggelse i sitt spor», og de blir fullt ut sluppet løs når nådetiden avsluttes. De ble fremstilt som sluppet løs i det andre ve som «fire engler», ikke fire vinder.

og sa til den sjette engelen, han som hadde basunen: Løs de fire englene som er bundet ved den store elven Eufrat. Og de fire englene ble løst, de som var gjort rede til den timen og dagen og måneden og året, for å drepe tredjeparten av menneskene. Åpenbaringen 9:14, 15.

De «fire vinder», eller de «fire engler», er begge symboler på islam, slik sammenhengen der symbolet brukes, fastslår. Da Aleksander den store stod fram, ble hans rike, som representerer det sjuende riket, det vil si en tredjedel av dragens, dyrets og den falske profetens trefoldige rike, slik beskrevet: «when he shall stand up, his kingdom shall be broken, and shall be divided toward the four winds of heaven.» Når menneskets prøvetid avsluttes, blir de fire vinder, eller de fire engler, løslatt, og de sønderbryter hans rike, for hans rike «shall be broken.» Da skal de ti konger og deres partnere, de globalistiske kjøpmenn, stå langt borte og jamre og rope.

For se, kongene samlet seg, de drog fram sammen. De så det, og så undret de seg; de ble forferdet og flyktet hastig bort. Redsel grep dem der, og smerte, som hos en kvinne i fødselsveer. Du knuser Tarsis-skipene med en østavind. Salmene 48:4–7.

Den økonomiske strukturen til de ti kongene brytes ned av Islams «østavind».

Dine roere har ført deg ut på store vann; østenvinden har knust deg midt ute på havet. Dine rikdommer og dine handelsvarer, ditt kjøpmannskap, dine sjøfolk og dine styrmenn, dine skipsbyggere og de som driver handel med dine varer, og alle dine stridsmenn som er i deg, og hele din skare som er midt i deg, skal falle ned midt i havet på din undergangs dag. Esekiel 27:26, 27.

«Østavinden» fra islam bryter de ti kongers rike på «deres undergangs dag», slik dette er fremstilt ved at Aleksander den stores rike ble «sønderbrutt» og gitt til de fire vinder. Mye av den historien som har funnet sted i Daniels ellefte kapittel, vil bli gjentatt idet kapittel elleve når sin endelige oppfyllelse. Å fastslå hvor disse historiene rettelig skal deles, er det profetiske arbeidet til dem som er kalt til å være profetiens studenter. De siste seks versene i Daniel elleve avsluttes ved nådetidens slutt, når Mikael står fram. Når Aleksander den stores rike deles til de fire vinder, fremstiller det nådetidens slutt og angir at den følgende profetiske historien fra og med vers fem skal betraktes som en ny profetisk linje.

Vers fem til og med vers seksten identifiserer historien fra 538 og frem til den snart kommende søndagsloven. Vers fem til og med ni representerer historien om de ett tusen to hundre og seksti år med pavelig herredømme som begynte i året 538 og ble avsluttet ved endens tid i 1798. Vers ti identifiserer den historien som er et forbilde på vers førti, da pavedømmet feide Sovjetunionen bort ved endens tid i 1989. Vers elleve og tolv identifiserer den nåværende stedfortredende krigen i Ukraina, som Putin og Russland kommer til å vinne, men følgene av Putins seier vil løpe parallelt

med «slaget ved Nineve» og «Chosroes' fall», som var «nøkkelen som åpnet avgrunnen» og som slapp islam løs i historien om det første ve.

I kjølvannet av Putins kortvarige triumf vil De forente stater, i vers tretten til femten, vinne stedfortrederkrigen; det vil si avslutningen på den stedfortrederkrigen som hadde pågått siden andre verdenskrig. Avsnittet identifiserer tre slag: Det første slaget ble avsluttet i 1989, til oppfyllelse av vers ti og førti; det andre, som er den nåværende krigen i Ukraina, svarer til vers elleve og tolv; og den tredje stedfortrederkrigen, som representerer De forente staters endelige seier, fremstilles i vers tretten til femten.

Det som må erkjennes vedrørende disse fire periodene som fremstilles fra vers fem til vers femten, er at de to siste periodene, som representerer den nåværende krigen i Ukraina, og deretter De forente staters gjengjeldelse, finner sted i beseglingens tid. Vers seksten identifiserer den snart kommende søndagsloven i De forente stater. Vers fem til og med ti fremstiller historien fra 538 og frem til både endetiden i 1798, og deretter videre til endetiden i 1989. De to slagene i den siste stedfortrederkrigen, fremstilt i vers elleve til femten, blir derfor oppfylt i den perioden hvor Esekiel kapittel tolv identifiserer at virkningen av ethvert syn blir oppfylt.

Disse synene ble fremstilt for Esekiel som «hjul inne i hjul», noe Søster White identifiserer som «det kompliserte samspillet mellom menneskelige hendelser». Historien om krigen i Ukraina, Putins seier, og deretter hans undergang, etterfulgt av De forente staters seier, er en av de mest komplekse åpenbaringene av linje på linje i Guds Ord.

Om Esekiels «hjul i hjul» sier Søster White at da Esekiel først så disse hjulene, syntes det å være forvirring, men Esekiel erkjente til slutt fullkommen orden i hjulene, som er det «kompliserte samspillet mellom menneskelige begivenheter». For rett å kunne utlegge den historien som fremstilles i vers elleve til femten, må forholdet mellom den katolske kirke og Nazi-Tyskland forstås, for de nazistiske lederne i Ukraina er stedfortrederne for dette forholdet.

Det er også nødvendig å forstå rollen til åpenbaringen av den såkalte jomfru Maria i Fatima, Portugal, i 1918, herunder de tre hemmelighetene som den såkalte jomfru Maria etterlot hos de tre barna i den beretningen. Forutsetningen for disse tre budskapene, som beskriver en kamp mellom den katolske kirke og det ateistiske Russland, samt den andre verdenskrig, er en del av Fatima-budskapet som er representert i krigen i Ukraina.

Den franske revolusjon, og dens profetiske forhold til den katolske kirke, og til syvende og sist Napoleon Bonaparte, som representerer Putin, er også ett av de «hjulene» som er fremstilt i krigen i Ukraina. Den franske revolusjons profetiske forhold til De forente stater er også fremstilt i historien; for likesom Putin er representert ved Napoleon idet Frankrike gikk under, typifiserer den tidligere skuespilleren Ronald Reagan, som overhode for katoisismens hærer i slaget i 1989, den tidligere skuespilleren Zelenskyj idet Ukraina går under. I de hjulene som skjærer inn i og forbinder hverandre i disse versene, vil det siste strå for de demokratiske politikerne i De forente stater, som har vært og er i ferd med å fremme Zelenskyj, bli blottlagt av Putin når han seirer.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

Ved breddene av elven Kebar så Esekiel en stormvind som syntes å komme fra nord, «en stor sky og en ild som slo opp i seg selv, og det var en glans omkring den, og midt ut av den noe som så ut som skinnende metall.» En rekke hjul, som skar inn i hverandre, ble beveget av fire livsvesener. Høyt over dem alle «var det noe som lignet en trone, å se til som en safirsten; og over det som lignet tronen, var det noe som så ut som et menneske, der oppe over den.» «Og i kjerubene viste det seg under vingene deres noe som lignet en menneskehånd.» Esekiel 1:4, 26; 10:8. Hjulene var så innviklet ordnet at de ved første øyekast syntes å være i uorden; men de beveget seg i fullkommen harmoni. Himmelske vesener, oppholdt og ledet av hånden under kjerubenes vinger, satte disse hjulene i bevegelse; over dem, på safirtronen, var den Evige; og rundt om tronen var en regnbue, symbolet på guddommelig miskunn.

«Likesom de hjullignende sammensetningene var under ledelse av hånden under kjerubenes vinger, således er det sammensatte samspill av menneskelige begivenheter under guddommelig kontroll. Midt i nasjonenes strid og larm styrer Han som sitter over kjerubene, fremdeles jordens anliggender.

Historien om nasjoner som, den ene etter den andre, har opptatt sin tildelte tid og plass, og ubevisst har vitnet om den sannhet hvis betydning de selv ikke kjente, taler til oss. Til hver nasjon og til hvert menneske i dag har Gud tildelt en plass i sin store plan. I dag blir mennesker og nasjoner målt med loddsnoren i hånden på ham som ikke gjør noen feil. Alle avgjør ved sitt eget valg sin skjebne, og Gud styrer over alle ting for å fullføre sine hensikter.

«Den historie som den store JEG ER har opptegnet i sitt ord, idet han føyer ledd til ledd i den profetiske kjede, fra evigheten i fortiden til evigheten i fremtiden, forteller oss hvor vi står i dag i tidsaldrenes følge, og hva som kan forventes i tiden som kommer. Alt det profetien har forutsagt skulle skje, inntil den nåværende tid, er blitt avtegnet på historiens sider, og vi kan være forvisset om at alt som ennå gjenstår, vil bli oppfylt i sin orden.» Education, 178.